

Avdelningen för samhällstjänster
Catharina Hjelmqvist
08 678 57 76
catharina.hjelmqvist@pts.se

Konsekvensutredning avseende ändringar i Post- och telestyrelsens föreskrifter och allmänna råd (PTSFS 2013:3) om innehåll i avtal

Post- och telestyrelsen (PTS) avser att med stöd av 34 § förordningen (2003:396) om elektronisk kommunikation ändra i Post- och telestyrelsens föreskrifter och allmänna råd (PTSFS 2013:3) om innehåll i avtal.

PTS redovisar härmed sin konsekvensutredning enligt förordning (2007:1244) om konsekvensutredning vid regelgivning.

1 Bakgrund och syfte

I 5 kap. lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation (LEK) finns ett antal bestämmelser om tjänster till slutanvändare m.m. Flera av dessa regler är inriktade på tillhandahållarnas skyldighet att informera slutanvändarna om de tjänster (allmänna kommunikationsnät och allmänna kommunikationstjänster) som tillhandahålls. Syftet är bland annat att säkerställa användarnas möjlighet att göra informerade val, något som är en förutsättning för en väl fungerande marknad.

En viktig bestämmelse är 5 kap. 15 § LEK, med krav på vilken information som ska ges i avtal mellan en konsument och den som tillhandahåller ett allmänt tillgängligt kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster (tillhandahållaren). Bestämmelsen gäller också avtal med andra slutanvändare än konsumenter, t.ex. företag och organisationer, som begär det. I 5 kap. 15 § finns 18 punkter med krav på den information som ska ges i avtal mellan en konsument och en tillhandahållare. Reglerna gäller generellt för de företag som tillhandahåller ett allmänt kommunikationsnät och allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster. Reglerna omfattar således avtal för såväl mobila som fasta telefonitjänster och avtal om mobila och fasta internetaccesstjänster (tjänst som ger en abonnent en anslutning till internet).

För att förtydliga 5 kap. 15 § har PTS utfärdat föreskrifter och allmänna råd (PTSFS 2013:3) om innehåll i avtal (Föreskrifterna) som trädde ikraft den 1 juli 2013. Föreskrifterna gäller för avtal mellan den som tillhandahåller ett allmänt kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga kommunikationstjänster och konsumenter eller andra slutanvändare som begär det. Föreskrifterna innehåller bestämmelser om avtalets innehåll och utformning och har fyllt sin funktion väl.

Därefter har Europaparlamentets och Rådets förordning (EU) 2015/2120 om åtgärder rörande en öppen internetanslutning och om ändring av direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster och förordning (EU) nr 531/2012 om roaming i allmänna mobilnät i unionen (TSM-förordningen) förhandlats fram på EU-nivån. TSM-förordningen började tillämpas den 30 april 2016 inom hela EU och i Sverige som en del av EU. TSM-förordningen innehåller regler om en öppen internetanslutning och roaming. Artikel 4.1 i TSM-förordningen stadgar att leverantörer av internetanslutningstjänster ska se till att avtal som omfattar internetanslutningstjänster innehåller viss information om bl a trafikstyrningsåtgärder, begränsningar, ned- och uppladdningshastigheter m m. En del av det som regleras i TSM-förordningen finns även reglerat i Föreskrifterna.

I artikel 4.3 i TSM-förordningen stadgas att de krav som ställs upp i punkterna 1 och 2 tillkommer utöver de som föreskrivs i direktiv 2002/22/EG (USO-direktivet) och får inte hindra medlemsstaterna från att behålla eller införa ytterligare övervaknings- informations- och öppenhetskrav, inklusive de som rör innehållet i och formen för den information som ska offentliggöras samt hur offentliggörandet ska ske. Dessa krav ska vara förenliga med TSM-förordningen och med relevanta bestämmelser i ramdirektivet och USO-direktivet. Artikel 4.1 i TSM-förordningen gäller följaktligen parallellt med USO-direktivet och därmed 5 kap. 15 § LEK och förevarande föreskrifter.

Nedan redovisade ändringar i Föreskrifterna sker mot bakgrund av att TSM-förordningen har trätt ikraft i Sverige.

2 Beskrivning av problemet och vad som ska uppnås

Post- och telestyrelsens föreskrifter och allmänna råd (PTSFS 2013:3) om innehåll i avtal trädde ikraft den 1 juli 2013. Föreskrifterna reglerar avtal mellan den som tillhandahåller ett allmänt kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga kommunikationstjänster och konsumenter eller andra slutanvändare som begär det. Föreskrifterna innehåller bestämmelser om avtalets innehåll och utformning.

Den 30 april 2016 började TSM-förordningen att tillämpas inom EU. TSM-förordningen innehåller regler om en öppen internetanslutning och roaming. Artikel 4 i TSM-förordningen stadgar att leverantörer av internetanslutningstjänster ska se till att avtal som omfattar internetanslutningstjänster innehåller viss information om bl a trafikstyrningsåtgärder, begränsningar, ned- och uppladdningshastigheter m m.

Av artikel 288 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt framgår att en förordning är bindande och direkt tillämplig i varje medlemsstat. Det är en EU-rättslig grundsats att förordningar varken ska eller får implementeras i nationell lagstiftning. För det fall motstridiga eller överensstämmande nationella bestämmelser föreligger, i förhållande till en förordning, ska de nationella bestämmelserna upphävas.

Föreskrifterna innehåller vissa bestämmelser som numera också återfinns i TSM-förordningen. I samband med att förordningen trädde i kraft har PTS påbörjat arbetet med att anpassa nuvarande reglering och tillämpning av denna, till förordningen. Som ett led i detta arbete vidtar PTS nu de åtgärder som är nödvändiga för att inte en dubbelreglering i TSM-förordningen och Föreskrifterna ska finnas. PTS kommer därför att ändra i Föreskrifterna så att det som är reglerat i TSM-förordningen tas bort från Föreskrifterna.

3 Föreslagna ändringar i Föreskrifterna

3.1 Allmänt om Föreskrifterna och TSM-förordningen

Föreskrifterna stadgar bl a att avtalet bör inledas med en sammanställning av det viktigaste i avtalet. Vidare stadgas att avtalsvillkor som begränsar tillgången till eller användningen av tillämpningar och tjänster ska innehålla en konkret beskrivning av begränsningarna. Dessutom ska information om faktorer som påverkar den lägsta kvalitetsnivån anges samt information om normal överföringshastighet. Föreskrifterna innehåller åtta paragrafer och tre allmänna råd som hör till 3, 4, och 6 §§.

TSM-förordningen stadgar i artikel 4 att avtal som omfattar internetanslutningstjänster ska innehålla information om trafikstyrningsåtgärder och hur de kan

påverka kvaliteten på internetanslutningstjänsten. Vidare stadgas att avtal ska innehålla en förklaring till hur eventuella begränsningar av datavolym, hastighet och andra parametrar för tjänstekvalitet kan påverka internetanslutningstjänsterna. Dessutom ska information ges i avtalet om hur tjänster som inte är internetanslutningstjänster och som är optimerade för särskilt innehåll och särskilda applikationer och tjänster påverkar de internetanslutningstjänster som tillhandahålls. Därutöver ska information i avtalet ges om den lägsta, den normalt tillgängliga, den maximala respektive marknadsförda nedladdnings- och uppladdningshastigheten för internetanslutningstjänsterna vid fasta nät eller den uppskattade maximala och annonserade nedladdnings- och uppladdningshastigheten för internetanslutningstjänsterna vid mobilnät samt hur betydande avvikelser från den annonserade nedladdnings- respektive uppladdningshastigheten kan påverka slutanvändarens rätt till en öppen internetanslutning.

Artikel 4 i TSM-förordningen stadgar att leverantörer av internetanslutningstjänster ska se till att avtal som omfattar internetanslutningstjänster innehåller viss föreskriven information. Det är alltså i avtal om internetanslutningstjänster den i TSM-förordningen föreskrivna informationen ska lämnas. I Föreskrifterna stadgas i 1 § att bestämmelserna gäller avtal mellan tillhandahållare och konsumenter (samt avtal mellan tillhandahållare och andra slutanvändare än konsumenter om dessa begär att få ett sådant avtal). Enligt 2 § i Föreskrifterna avses med tillhandahållare den som tillhandahåller ett allmänt kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster. Föreskrifterna har därför ett vidare tillämpningsområde än TSM-förordningen eftersom inte bara tillhandahållare av elektroniska kommunikationstjänster/internetanslutningstjänster avses utan även tillhandahållare av ett allmänt kommunikationsnät. Att dela upp Föreskrifterna i två delar där den ena delen avser tillhandahållare av elektroniska kommunikationstjänster/internetanslutningstjänster och den andra delen tillhandahållare av ett allmänt kommunikationsnät skulle dock leda till att reglerna blir svåra att både förstå och tillämpa.

I arbetet har PTS därför valt att ta bort de delar i Föreskrifterna som är dubbelreglerade i TSM-förordningen och Föreskrifterna oaktat att de som enbart tillhandahåller ett allmänt kommunikationsnät inte omfattas av TSM-förordningen. Det är elektroniska kommunikationstjänster/internetanslutningstjänster som konsumenter generellt sluter avtal om, oavsett vem som är tillhandahållare av det allmänna kommunikationsnätet i sig. PTS gör bedömningen att det som är dubbelreglerat i TSM-förordningen och Föreskrifterna kan tas bort från Föreskrifterna utan att detta skulle få någon påverkan på marknaden.

3.2 Allmänt råd p. 3 till 3 § Föreskrifterna samt 6 § med tillhörande allmänt råd

Till 3 § i Föreskrifterna finns ett allmänt råd som stadgar att avtalet bör inledas med en lättöverskådlig sammanställning av kundspecifika uppgifter i avtalet samt sådana avtalsvillkor som kan antas vara av särskilt intresse för konsumenten. Därefter följer en punktlista med åtta punkter som avser information som anses vara av särskilt intresse för konsumenten. Punkten 3 stadgar följande.

- normal överföringshastighet för internetaccessstjänster enligt 6 §, med konkreta exempel på användning som denna hastighet lämpar sig för,

6 § i Föreskrifterna stadgar följande.

- För internetaccessstjänster ska avtalet innehålla information om normal överföringshastighet för att skicka och ta emot data.

Därutöver finns ett allmänt råd till 6 § i Föreskrifterna som stadgar följande.

- Avtalet bör innehålla information om hur tillhandahållaren har beräknat den normala överföringshastigheten. Normal överföringshastighet kan anges i intervall.

Allmänna rådet p.3 till 3 § i Föreskrifterna och 6 § med tillhörande råd handlar således om att normal överföringshastighet ska anges för internetaccessstjänster och vad detta innebär.

I TSM-förordningen artikel 4.1 p. d) stadgas att avtalet ska innehålla en tydlig och begriplig förklaring av den lägsta, den normalt tillgängliga, den maximala respektive den marknadsförda nedladdnings- och uppladdningshastigheten för internetanslutningstjänsterna vid fasta nät eller den uppskattade maximala och annonserade nedladdnings- och uppladdningshastigheten för internetanslutningstjänsterna vid mobilnät samt hur betydande avvikelser från den annonserade nedladdnings- respektive uppladdningshastigheten kan påverka utövandet av slutanvändarnas rättigheter som anges i artikel 3.1.

TSM-förordningen är i detta fall mycket mer detaljerad än Föreskrifterna. Enligt Föreskrifterna ska endast normal överföringshastighet anges. I TSM-förordningen är det både den lägsta, normalt tillgängliga, maximala och marknadsförda överföringshastigheten som ska anges. Att då ha kvar normal överföringshastighet i Föreskrifterna skulle dels bli en dubbelreglering och dels riskera att vara vilseledande eftersom TSM-förordningens mer långtgående krav på information om överföringshastigheter utgör gällande rätt. Därför bör allmänt råd p. 3 till 3 § samt 6 § med tillhörande allmänt råd i Föreskrifterna tas bort. Visserligen blir den lättöverskådliga sammanställningen som nämns i Föreskrifterna mindre tydlig, men ändringen bedöms nödvändig för att dubbelreglering inte ska föreligga.

Att ta bort allmänt råd p. 3 till 3 § samt 6 § med tillhörande allmänt råd i Föreskrifterna leder inte till någon försämring avseende slutanvändarnas rättigheter eftersom det enda som sker är att dubbelreglering inte längre föreligger.

Enligt PTS bedömning kommer denna ändring av Föreskrifterna inte att få några kostnadsmässiga eller andra konsekvenser på marknaden.

3.3 Allmänt råd p. 4 till 3 § Föreskrifterna

Till 3 § i Föreskrifterna finns ett allmänt råd som stadgar att avtalet bör inledas med en lättöverskådlig sammanställning av kundspecifika uppgifter i avtalet samt sådana avtalsvillkor som kan antas vara av särskilt intresse för konsumenten. Därefter följer en punktlista med åtta punkter som avser information som anses vara av särskilt intresse för konsumenten. Punkten 4 stadgar följande.

- konkreta exempel på hur vanligt förekommande tillämpningar och tjänster, som tillhandahålls av tillhandahållaren eller av någon annan, påverkas av begränsningar genom avtalsvillkor eller tekniska åtgärder samt information om vid vilka tidpunkter på dygnet sådan påverkan sker,

I TSM-förordningen artikel 4.1 p. a) stadgas att avtalet ska innehålla information om hur trafikstyrningsåtgärder som tillämpas av den leverantören kan påverka kvaliteten på internetanslutningstjänsten, slutanvändarens personliga integritet och skyddet av deras personuppgifter.

I detta fall regleras i stort sett samma sak i Föreskrifterna som i TSM-förordningen, förutom avseende slutanvändarens personliga integritet och skyddet av deras personuppgifter. Åtgärder som vidtas för att styra trafiken/begränsa trafiken ska anges i avtalet. Det som dock finns i Föreskrifterna är ”information om vid vilka tidpunkter på dygnet sådan påverkan sker” och detta saknas i TSM-förordningen. Att bara ha kvar en sådan passus i Föreskrifterna är dock inte lämpligt eftersom den skulle bli svår att förstå. För att det inte ska bli dubbelreglering bör allmänt råd p. 4 till 3 § i Föreskrifterna tas bort helt. Visserligen blir den lättöverskådliga sammanställningen som nämns i Föreskrifterna mindre tydlig, men ändringen bedöms nödvändig för att dubbelreglering inte ska föreligga.

Att ta bort allmänt råd p. 4 till 3 § i Föreskrifterna leder inte till någon försämring avseende slutanvändarnas rättigheter eftersom det enda som sker är att dubbelreglering inte längre föreligger.

Enligt PTS bedömning kommer denna ändring av Föreskrifterna inte att få några kostnadsmässiga eller andra konsekvenser på marknaden.

3.4 Allmänt råd p. 5 till 3 § Föreskrifterna

Till 3 § i Föreskrifterna finns ett allmänt råd som stadgar att avtalet bör inledas med en lättöverskådlig sammanställning av kundspecifika uppgifter i avtalet samt sådana avtalsvillkor som kan antas vara av särskilt intresse för konsumenten. Därefter följer en punktlista med åtta punkter som avser information som anses vara av särskilt intresse för konsumenten. Punkten 5 stadgar följande.

- begränsningar avseende datamängd eller användningstid redovisade i mätbara enheter samt konkreta exempel på hur den tillåtna datamängden kan användas, exempelvis uttryckt i uppskattat antal timmar för olika användningsområden,

I TSM-förordningen artikel 4.1 p. b) stadgas att avtalet ska innehålla en tydlig och begriplig förklaring av hur eventuella begränsningar av datavolym, hastighet och andra parametrar för tjänstekvalitet i praktiken kan påverka internetanslutningstjänsterna, särskilt användningen av innehåll, applikationer och tjänster.

I detta fall regleras i stort sett samma sak i Föreskrifterna som i TSM-förordningen. Begränsningar av datamängd och andra parametrar för tjänstekvalitet ska anges i avtalet. Det som dock finns i Föreskrifterna är ”konkreta exempel på hur den tillåtna datamängden kan användas, exempelvis uttryckt i uppskattat antal timmar för olika användningsområden” och detta saknas i TSM-förordningen. Däremot bör man med passusen ”i praktiken kan påverka internetanslutningstjänsterna” i TSM-förordningen kunna tolka in exempelvis konkreta exempel på hur den tillåtna datamängden kan användas. Att ta bort punkten 5 i Föreskrifterna skulle därför inte leda till någon försämring avseende slutanvändarnas rättigheter. För att det inte ska bli dubbelreglering i Föreskrifterna och TSM-förordningen bör allmänt råd p. 5 till 3 § i Föreskrifterna tas bort. Visserligen blir den lättöverskådliga sammanställningen som nämns i föreskrifterna mindre tydlig, men ändringen bedöms nödvändig för att dubbelreglering inte ska föreligga. Enligt PTS bedömning kommer denna ändring av Föreskrifterna inte att få några kostnadsmässiga eller andra konsekvenser på marknaden.

3.5 Föreskrifterna 5 § p. 2

I 5 § i Föreskrifterna stadgas att avtalet ska innehålla åtminstone följande information om faktorer som i förekommande fall påverkar lägsta kvalitetsnivå som erbjuds. I punkten 2 till 5 § stadgas hur tjänsterna påverkas av begränsningar genom tekniska åtgärder, inklusive särbehandling eller blockering av vissa tillämpningar eller tjänster som tillhandahålls av någon annan än tillhandahållaren, samt vid vilka tider på dygnet tjänsterna påverkas av dessa begränsningar.

I TSM-förordningen artikel 4.1 p. a) stadgas att avtalet ska innehålla information om hur trafikstyrningsåtgärder som tillämpas av den leverantören kan påverka kvaliteten på internetanslutningstjänsten, slutanvändarens personliga integritet och skyddet av deras personuppgifter.

I TSM-förordningen artikel 4.1 p. b) stadgas att avtalet ska innehålla en tydlig och begriplig förklaring av hur eventuella begränsningar av datavolymer, hastighet och andra parametrar för tjänstekvalitet i praktiken kan påverka internetanslutningstjänsterna, särskilt användningen av innehåll, applikationer och tjänster.

I TSM-förordningen artikel 4.1 p. c) stadgas att avtalet ska innehålla en tydlig och begriplig förklaring av hur de tjänster som avses i artikel 3.5 och som slutanvändaren abonnerar på i praktiken kan påverka de internetanslutningstjänster som tillhandahålls slutanvändaren. I artikel 3.5 stadgas följande. Leverantörer av elektronisk kommunikation till allmänheten, inklusive leverantörer av internetanslutningstjänster, och innehålls-, applikations- och tjänstleverantörer, ska vara fria att tillhandahålla tjänster som inte är internetanslutningstjänster och som är optimerade för särskilt innehåll och särskilda applikationer och tjänster, eller en kombination av detta, om optimeringen är nödvändig för att uppfylla kraven för innehåll, applikationer och tjänster för en särskild kvalitetsnivå. Leverantörer av elektronisk kommunikation till allmänheten, inbegripet leverantörer av internetanslutningstjänster, får tillhandahålla eller underlätta sådana tjänster endast om nätkapaciteten är tillräcklig för att de ska kunna tillhandahållas utöver de internetanslutningstjänster som tillhandahålls. Sådana tjänster ska inte kunna användas eller erbjudas som en ersättning för internetanslutningstjänster och får inte vara till skada för tillgången till eller den allmänna kvaliteten på internetanslutningstjänster för slutanvändare.

Enligt 5 § p. 2 Föreskrifterna ska det anges hur tjänsterna påverkas av begränsningar genom tekniska åtgärder, inklusive särbehandling eller blockering av vissa tillämpningar eller tjänster som tillhandahålls av någon annan än tillhandahållaren, samt vid vilka tider på dygnet tjänsterna påverkas av dessa begränsningar. Detta regleras i både artikel 4.1 p. a), b) och c) (med hänvisning till artikel 3.5) och därför bör 5 § p. 2 i Föreskrifterna tas bort.

Att ta bort 5 § p. 2 i Föreskrifterna leder inte till någon försämring avseende slutanvändarnas rättigheter eftersom det enda som sker är att dubbelreglering inte längre föreligger. Enligt PTS bedömning kommer denna ändring av Föreskrifterna inte att få några kostnadsmissiga eller andra konsekvenser på marknaden.

3.6 Översyn av telekomdirektiven på EU-nivå

I september 2016 inleddes på EU-nivån en översyn av de fem direktiven som reglerar telekommarknaden, inklusive USO-direktivet (direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster). USO-direktivet är bl a införlivat i svensk rätt genom 5 kap. 15 § LEK och förevarande föreskrifter. Eftersom USO-direktivet kommer att revideras i samband med översynen kommer även LEK att behöva ändras när det reviderade USO-direktivet ska implementeras i Sverige. Därmed kommer även Föreskrifterna att behöva ändras i samband därmed.

Som ovan nämnt bedömer PTS nu föreslagna ändringar i föreskrifterna nödvändiga för att undvika dubbelreglering i anledning av TSM-förordningen. En större översyn av föreskrifterna bör dock ske när översynen på EU-nivå, med implementering i svensk rätt, är klar.

3.7 Sammanfattning

Sammanfattningsvis kommer följande delar att tas bort i Föreskrifterna.

- Allmänt råd p. 3 till 3 § Föreskrifterna
- 6 § med tillhörande allmänt råd.
- Allmänt råd p. 4 till 3 § i Föreskrifterna.
- Allmänt råd p. 5 till 3 § i Föreskrifterna.
- Punkt 2 i 5 § Föreskrifterna

I anledning av ändringarna kommer beteckningen på befintliga paragrafer 7 och 8 att ändras. Beteckningen på nuvarande punkterna 6, 7 och 8 i allmänt råd till 3 § föreskrifterna kommer av samma skäl att ändras. Någon konsekvens i övrigt av att paragrafernas och punkternas beteckning ändras saknas.

Då delar av Föreskrifterna kommer att tas bort så kommer den sammanställning som nämns i föreskrifterna inte längre vara lika lättöverskådlig. Dock bedömer PTS det som ovan nämnt nödvändigt att göra dessa föreskriftsändringar så att vår reglering överensstämmer med EU-reglering.

4 Alternativa lösningar

Om regleringen i Föreskrifterna inte kommer till stånd kommer en fortsatt dubbelreglering i TSM-förordningen och Föreskrifterna att föreligga, vilket är i strid mot grundläggande EU-rättsliga principer. Detta skulle också kunna skapa förvirring hos operatörerna eftersom det då inte är tydligt vilka regler de ska följa. Alternativa lösningar för att lösa problemet med dubbelreglering i både TSM-förordningen och i Föreskrifterna finns inte. Den lösning som står till buds rent rättsligt är att ändra Föreskrifterna så att det som regleras i TSM-förordningen tas bort från Föreskrifterna.

5 Aktörer som berörs av regleringen

De som tillhandahåller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster och allmänna kommunikationsnät mot ersättning ska anmäla sin verksamhet till PTS enligt 2 kap. 1 § Lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation (LEK). Av PTS förteckning över anmälda tillhandahållare framgår att 551 operatörer var anmälda hos PTS den 1 januari 2017.

Marknaden för elektronisk kommunikation består av tillhandahållare som inbördes bedriver mycket olika typer av verksamhet. Det finns en stor variation när det gäller utbudet av olika typer av tjänster. En del tillhandahåller telefoni i form av traditionell fast telefoni, ip-baserad telefoni eller mobiltelefoni, andra erbjuder internetåtkomst via fiber eller via radiobaserade accessnät. Detta innebär att de tjänster och nät som tillhandahålls är mycket varierande, och det varierar också om de tillhandahålls främst till konsumenter, till företagskunder eller både och.

Ändringarna i Föreskrifterna gäller främst för avtal mellan tillhandahållare och konsumenter. Även andra slutanvändare har dock rätt att få samma typ av information om de begär det. Detta innebär att också tillhandahållare som endast säljer tjänster till företag måste ha beredskap att tillhandahålla information enligt regleringen.

TSM-förordningen måste redan idag följas av de företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster på marknaden. Eftersom föreslagna ändringar avser att ta bort dubbelreglering i Föreskrifterna och TSM-förordningen, gör PTS bedömningen att ändringarna i sig inte påverkar konkurrensförhållandena mellan företag.

För nya tillhandahållare som vill slå sig in på marknaden bör ändringarna i Föreskrifterna inte heller innebära några negativa konsekvenser eftersom ändringarna tar sikte på att ta bort dubbelreglering. Reglerna i TSM-förordningen måste redan följas av både för små och stora företag.

Ändringarna i Föreskrifterna bedöms inte få effekter för kommuner eller landsting.

Ändringarna i Föreskrifterna bedöms inte få effekter av betydelse för andra företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt.

Ändringarna i Föreskrifterna bedöms inte få några konsekvenser för slutanvändarna/konsumenter.

6 Kostnadmässiga konsekvenser

TSM-förordningen måste redan idag följas av de företag som tillhandahåller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster på marknaden. Eftersom föreslagna ändringar endast avser att ta bort dubbelreglering i Föreskrifterna och TSM-förordningen, gör PTS bedömningen att ändringarna i sig inte får några kostnadmässiga konsekvenser för företag. Ändringarna i Föreskrifterna handlar om var reglerna är placerade och påverkar inte gällande rätt.

Tidsåtgången för att följa TSM-förordningen, eventuella administrativa kostnader eller andra kostnader för att följa TSM-förordningen bör ha skett i samband med att TSM-förordningen trädde ikraft. Att enbart ta bort dubbelreglering i Föreskrifterna lär inte få några ekonomiska konsekvenser för företagen eftersom företagen inte förväntas vidta några åtgärder med anledning av ändringarna i Föreskrifterna. Regleringen finns ju fortfarande och det enda som sker är att dubbelreglering tas bort.

7 Övrigt

7.1 Notifiering

PTS bedömer att notifiering enligt direktiv 98/34/EG om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (anmälningsdirektivet) inte behövs. Anmälningsdirektivet har till syfte att förebygga handelshinder. Genom att nya tekniska regler notifieras och översätts inom EU kan alla medlemsstater känna till vilka regler som gäller i respektive land. Då ändringarna i Föreskrifterna enbart syftar till att ta bort dubbelreglering utgör detta inte sådana tekniska föreskrifter som behöver notifieras till EU-kommissionen.

7.2 Regleringens överensstämmelse med de skyldigheter som följer av Sveriges anslutning till EU

Ändringarna i Föreskrifterna sker för att dubbelreglering med TSM-förordningen inte längre ska föreligga. PTS bedömer således att de är i överensstämmelse med EU-rätten.

7.3 Behovet av särskilda hänsyn till små företag

PTS har beaktat frågan om särskilda hänsyn behöver tas till små företag vid reglernas utformning. Någon påverkan för små företag har inte kunnat identifieras.

7.4 Konsekvenser avseende behandling av personuppgifter

PTS har reflekterat över hur myndighetens föreslagna föreskriftsändringar förhåller sig till tillämplig författning avseende personuppgiftsbehandling. Myndigheten har då kommit fram till att föreslagen ändringsreglering inte innebär att personuppgifter behandlas på annat sätt eller i annat syfte än idag. Som ovan nämnt innebär ändringsförslaget endast att de delar i Föreskrifterna som är dubbelreglerade i förhållande till TSM-förordningen tas bort. De krav avseende personuppgiftsbehandling som ska iakttas i anledning av PTS föreskrifter är desamma såväl före som efter att ändringsföreskrifterna trätt i kraft och medför, enligt PTS bedömning, ingen försämring avseende slutanvändarnas rättigheter i detta avseende.

7.5 Ikraftträdande och behovet av informationsinsatser

Föreskrifterna förväntas träda ikraft den 1 januari 2018.

PTS gör vidare bedömningen att det inte finns något behov av att ta fram information om den förändrade regleringen i direkt samband med reglernas ikraftträdande. Utgångspunkten för denna bedömning är bl a att berörda företag kommer att erhålla information om ändringen i samband med att föreskriftsförslaget nu remitteras samt att det i sak inte skett några ändringar.

8 Remiss

Remiss till branschen.

Kontaktperson är Catharina Hjelmqvist på PTS, Catharina.Hjelmqvist@pts.se och till henne kan eventuella frågor om ändringarna i Föreskrifterna ställas.

Bilaga förslag till ändringsföreskrifter

Bilaga nuvarande föreskrifter